MAGAZIN sportiv

În așteptare...

Cum așteaptă cîmpia izvoarele,
Cum așteaptă țărmul vapoarele,
Cum așteaptă-un copil ciocolata,
Cum și-așteaptă logodnicul fata,
Cum așteaptă-o ștampilă petiția,
Cum așteaptă-un poem apariția,
Cum așteaptă-un matroz o șalupă,
Cum așteaptă „Rapidul" o Cupă,
Cum așteaptă un vis împlinirea,
Cum așteaptă un zîmbet iubirea,
Cum așteaptă-un record campionul,
Cum așteaptă la stop pietonul,
Cum așteaptă-o rocadă Gheorghiu,
Cum așteaptă-un gol Dumitriu,
Cum așteaptă-o grămadă rugbiștii,
...Oare ce-or aștepta microbiștii?

CIUPI RĂDULESCU-Rapid

CU ADRESĂ...

Portarilor

Pentru voi am o povață:
Stadionul nu e piață.
Deci, cînd meciul
se termină
Nu plecați cu...
plasa plină!

Apărătorilor

Dacă sînteți, uneori,
Pe teren „măturători",
De la voi, neapărat,
Așteptăm fotbal... curat.

Atacanților

Și vouă, vreau ceva
să vă propun:
De cîte ori
vă iese mingea-n cale,
Să faceți din bocancii
voștri „tun",
Nu... rampă
de rachete siderale!

Antrenorilor

Aș vrea să spuneți
doar atît
La fotbaliștii voștri-n bloc:
Cu mingea
să se joace-oricît,
În schimb cu fotbalul,
de loc!

Arbitrilor

Lumea nu vă lasă,
Cerînd cu curaj
Golurile-n poartă,
Nu... în arbitraj!

Spectatorilor

Dacă în oraș stă scris
„Claxonatul interzis",
În tribune-i potrivit
„Fluieratul strict oprit".

V. D. POPA

PROVERBE

Încetul cu încetul se face... golaverajul.

Întinde-te cît ți-e... spațiul porții.

Nu tot ce zboară... intră în plasă.

Cine rîde la urmă... înseamnă că a cîștigat.

Graba strică... faza de gol.

Cînd doi se ceartă, al treilea... îi elimină din joc.

Cu un... șut nu se face victoria.

Nu știi de unde sare... balonul în poartă.

Capul face... bocancul trage ponosul.

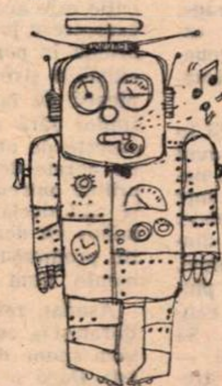
Unde a mers... echipa, se duce și suporterul.

RADU POP

POȘTA MAGAZIN

ION TUDOR, SLATINA. Dv., în orice caz, sînteți mai aproape de adevăr: fotbalistul Mircea Sasu s-a născut la 5 octombrie 1939, în comuna Ferneziu, regiunea Maramureș. El are, deci, 28 de ani. Prietenul dv. este mult prea... darnic cu vîrstele altora! După ce a jucat cîtiva ani pe meleagurile natale, a trecut (în 1961) la Dinamo București, apoi la U.T.A., Minerul Baia Mare și, acum, pe... tușă la Farul Constanța.

I. DINU, BUCUREȘTI. În numele... „galeriei" luați... poziție față de faptul că un bazin de înot

londonez a fost înzestrat cu un arbitru... automat:

Dacă e așa povestea,
Noi, desigur, protestăm.
Nu ne place de loc vestea:
Pe cine mai... fluierăm?

Noroc că fotbalul va fi, în continuare, fără arbitraj automat! Așa că sînteți compensați din plin. Ce-ar fi, însă, să învățăm să și aplaudăm? Natural, dîndu-ne concursul și fotbaliștii...

ANUȚA GHEORGHE, CONSTANȚA. — Vă exprimați satisfacția pentru faptul că echipa piteșteană Dinamo și-a schimbat numele în F.C. Argeș și ați vrea ca și Dinamo București să-i urmeze exemplul, luîndu-și un nume care să „spună" ceva. În calitate de... poștaș, voi transmite și personal această propunere clubului din șoseaua Ștefan cel Mare.

ION RADU, VAȚA. — În 1947, Anglia a învins Portugalia cu 10—0, chiar

la... Lisabona. De necrezut, dar... adevărat. Eusebio avea atunci 3 ani și nu era pus la punct cu antrenamentul!

CONSTANTIN ZORCA, REȘIȚA. *„În semn de dragoste pentru Steaua, vă rog să publicați poezia pe care v-o trimit".* Dacă aveți și pentru noi un cît de mic sentiment, nu ne cereți acest lucru!

DUMITRU MIRCEA, BUCUREȘTI. Ciclistul Nicolae Braharu a abandonat activitatea competițională.

LAURENȚIU MUNTEANU, BÎRLAD. Vă mirați că la „Concursul speranțelor olimpice" de la Budapesta, la categoria mijlocie, țara noastră a fost reprezentată prin S. Pintilie (care a realizat 380 kg,

clasîndu-se astfel pe locul 6) și nu prin campionul acestei categorii, M. Cristea, care deține o performanță de 415 kg. Explicația e simplă: concursul era rezervat halterofililor în vîrstă de cel mult 23 de ani. Și Cristea e cam... bătrîn: are 24 de ani.

ION POȘTAȘU

Ilustrații: N. CLAUDIU

Așa a fost în 1909, la primul campionat de fotbal...

Acum, înaintea startului în cea de-a 50-a ediție a campionatului de fotbal, gîndurile îi duc pe cei mai mulți dintre iubitorii sportului cu balonul rotund spre începuturile istoriei sale, spre prima ediție, organizată în 1909—1910 și cîștigată de echipa bucureșteană „Sport Club Olimpia". Cum se disputau meciurile? Cine le arbitra? Cum se juca?

La toate aceste întrebări ne-a răspuns zilele trecute unul dintre cei care au luat parte la primul campionat, fost jucător chiar în prima echipă campioană a țării, S.C. Olimpia București — dl. S. GRÜNBERG, azi în vîrstă de 80 de ani.

— În vara anului 1905, un grup de tineri — printre care mă aflam și eu — cu ocazia unei excursii pe Valea Prahovei a hotărît înființarea unui club de fotbal cu numele de Olimpia. Înapoiați din excursie, primul act al clubului nou născut a fost cumpărarea unei mingi, pe care am comandat-o prin poștă, din Germania, de la Köln. Ne trebuia și un teren de joc. Locul ales a fost pe șoseaua Kiseleff. Poartă nu aveam, nici tricouri, însă jocul ne plăcea grozav.

— Și ce ați făcut fără porți?

— Perfecționîndu-ne în arta de a bate balonul, s-a născut ideea de a avea porți. După cîtva timp, am reușit să transportăm cu birja, la șosea, o singură poartă. Mai tîrziu a apărut și a doua... După antrenamente, ambele porți erau puse în siguranță în curtea unui vecin, Niculescu, la care închiriasem și o odaie pentru dezbrăcat.

— Și primul campionat?

— Între timp apăruseră încă două echipe de fotbal: Colentina, la București, și United, la Ploiești. Prima competiție a avut loc în 1906. Meciurile s-au jucat la... „Arenele Romane" și fiindcă terenul era mic, echipele au fost alcătuite din cîte 7 fotbaliști. Trei ani mai tîrziu, s-a disputat primul campionat. Concurente — trei echipe: Olimpia, Colentina și United. „Marea luptă" s-a încheiat cu victoria Olimpiei. Oricum, împreună cu Olimpia, sînt și eu printre primii campioni ai țării la fotbal!

T. ALEXANDRU

Ion Nunweiller, așa cum nu-l cunoașteți

Vă invit la un experiment: dați într-o zi de meci tuturor spectatorilor dintr-o tribună hîrtie și creion și cereți-le să formuleze ad-hoc o „națională". În toate fișele va apare numele Nunweiller III. Și asta nu pentru că timpul ne-a obișnuit cu prezența sa, ci pentru faptul că acest excelent strateg deține arta de a supune timpul ireversibil — vîrsta care înaintează — printr-o vastă experiență, printr-o admirabilă voință de acumulare, printr-o dăruire unică.

Am încercat să refac mental cam tot ce s-a scris despre Nunweiller, întrebîndu-mă ce-ar mai fi de adăugat? Trebuie că-i cer ajutorul! Cu acest gînd am poposit la domiciliul său, din strada Județului.

— O clipă, vine imediat — mă informează un necunoscut, după toate aparențele meșter zugrav, un om care nu suportă anonimatul și ține să se recomande: mă numesc Nelu, dinamovist foc și cel mai mare admirator al maestrului. **„Vreau să-i aranjez casa; lui ca nimănui altuia. Artă! Așa cum face și maestrul în teren!"** Și, pe cînd meșterul se entuziasma de arta sa și a idolului său, își face apariția, în chip de salahor, Nunweiller. Vin și explicațiile:

— În casa bătrînilor mei și apoi perpetuată în familia mea, există tradiția ca înaintea fiecărei ediții să se schimbe ceva în aspectul casei, să se adauge ceva. Să ne sugereze nouă, celor care pornim la drum, ideea de nou, de permanentă autodepășire. Spre exemplu în anul...

...și, pe firul amintirilor, coborîm în jos, către începuturi. Descoperim, undeva, în șoseaua Iancului, casa mecanicului Nunweiller, omul care n-a avut putința de a păși pragul vreunei școli, dar care a prins de la viață patru limbi. În jurul său gravitează șapte feți frumoși pe care istoria fotbalistică îi va eticheta ulterior cu I, II, III, IV, V, VI, VII. Printre ei, blondul firav, cu ochi albaștri și zîmbet candid, copilul bătut de patru ori pe zi pentru că în multiplele sale escapade de pe „maracanele" Oborului isprăvea repede talpa ghetelor. Cine putea crede atunci că acest ștrengar va deveni ulterior un sportiv emerit, va fi căpitanul echipei naționale? Numai Steinbach i-a spus puștiului: **„împinge serios, că vei ajunge departe!"**

Iată-l apoi, la 16 ani, traversînd inoportun strada și răsturnînd o sanie care transporta o fetiță de 10 ani și o sacoșă cu pîine.

După ce ridică puștanca speriată și o scutură de zăpadă, adolescentul caută să o îmbărbăteze: nu plînge domnișoară, pînă ai să te căsătorești o să treacă totul (zgîrietura de pe obraz). Nu știa el că mica victimă avea să fie chiar soția sa.

— Asta a fost „ciocnirea" copilăriei, zîmbește soția.

Adevărata cunoștință am realizat-o mai tîrziu — deși și atunci tot copii eram — Nelu avea 19 ani, eu 15. Mi-a propus să-i fiu soție, dar a venit și cu o „condiție": să-l aștept 7 ani! (Pînă mai... săltau puțin și frații lui). Am fost răbdătoare, deși de fiecare An Nou îl întrebam: n-a adus cumva Moș Crăciun și o verighetă? De-abia în '63, în ianuarie, cînd a împlinit vîrsta propusă (27 de ani) ne-am căsătorit.

În perioada asta, a logodnei prelungite, nu i-am scăpat nici un joc, își amintește soția. **Pe atunci îi sancționam orice greșeală. Acum sînt mai înțeleaptă (și o confidență: nu uitați că a trecut de 31 de ani și că dorința lui de a fi mereu în față îi cere eforturi sporite): prefer să-i spun că a jucat bine chiar și atunci cînd a... șchiopătat.**

— Adunați cap la cap, cîți ani de fotbal ai în palmares? îi cer eu maestrului.

— Am venit la Dinamo la 10 ani. De atunci și pînă acum n-am cunoscut pauza. De reținut însă: 11 campionate — consecutive — la Dinamo și 40 de titluri de internațional.

— Ce prevezi echipei în noul campionat?

Nu mi-a răspuns. Mi-a întins în schimb corespondența pe care urma s-o expedieze numeroșilor săi simpatizanți din țară și care solicitau răspuns aceleiași întrebări. Iată spicuiri: „Ne vreți campioni? și noi dorim același lucru. Pînă acolo însă e un drum lung. Sperăm să nu fie cu spini. Jucătorii noștri și-au schimbat mult concepția despre pregătire, au înțeles, în adevăratul sens, rostul vieții invizibile..."

Următoarele scrisori erau adresate, desigur, adolescenților:

„Care sînt preocupările mele extrasportive? Învăț pentru facultate — sînt student în anul IV la I.C.F. — vizionez teatru și ascult operetă, vorbesc ceasuri întregi cu frații mei despre comete și transatlantice și, uneori, chiar și despre... fotbal".

„Care-mi sînt curiozitățile? Nu-mi doresc mașină, pentru că sînt un timid (contrar aparențelor); nu mă amestec la bucătărie pentru că am rămas o dată „de jurnă" și-a trebuit să luăm masa la... restaurant; beau după fiecare joc două kg de lapte rece".

— Și o... curiozitate a noastră: ce dorințe ai?

— Vreau doi băieți și să joc măcar pînă la vîrsta lui Germano...

NUȘA MUȘCELEANU

ROMANȚA PENTRU PRIMA ZI

De-acum începe
Campionatul,
Cu veșnicele-i complicații
Cu insomnii,
plăceri,
necazuri
Și conjugale implicații.
Voi fi al lui
fiindcă microbul
Îl port în mine
incurabil...
Da, sînt îmbolnăvit de fotbal
Total și iremediabil.

Cu el
începe și calvarul...
Adio, liniște de-acasă,
Adio, clipe fericite
Și tu
civilizată masă...
Voi alerga spre stadioane
Nerăbdător,
ca un ogar
Și-am să mănînc salam și brînză
Despachetate
din ziar!

De mîine-ncepe
campionatul
Concomitent cu el și drama...
Nevasta
o să vrea să plece
Cu copilași cu tot la mama
Dar,
pîn-la urmă, o să-mi ierte
Nevinovata-mi slăbiciune
Și-am s-o împac,
Căci, după fotbal,
La dînsa țin mai mult pe lume!

C. POPESCU-BERCA

Știați că...

...echipa de ștafetă 4 x 100 m a S.U.A. are media de vîrstă de 20 de ani, iar înălțimea medie a celor 4 alergători este 1,84 m? Unul singur dintre purtătorii ștafetei este alb: Jerry Bright.

...22 din cele 29 de recorduri mondiale la natație, băieți și fete, sînt deținute de americani? Australienii, așii acestui sport în urmă cu cîțiva ani, se consolează acum cu tenisul...

...la proba de săritură în înălțime, din cadrul recentului meci atletic Anglia—S.U.A., cei doi concurenți englezi s-au oprit la... 1,95 m? De asemenea, în timp ce la lungime Boston a sărit 8,20 m, Lerwill (Anglia) n-a realizat decît un modest 6,96 m...

...s-a ivit un nou pretendent la tronul lui Cassius Clay, în persoana lui Buster Mathis? Acest boxer de 130 de kilograme trebuia să reprezinte S.U.A. la J.O. de la Tokio dar, devenind indisponibil, a fost înlocuit de Joe Frazier, învinsul său în două meciuri. Trecînd la profesionism, Buster Mathis a susținut 19 meciuri fără să fi cunoscut înfrîngerea, în fața unor adversari din... plutonul al doilea.

6000 de kilometri pe bicicletă

Printre atleții Universității din Cluj se numără și DORU SARCA, student la conservator, pasionat al curselor pe distanțe lungi. Anul acesta, în afara performanțelor atletice, el a mai înregistrat una în domeniul... cicloturismului: a făcut pe bicicletă 6 000 de kilometri pe ruta Cluj—Budapesta—Varșovia—Praga—Brno—Bratislava—Budapesta—Cluj. Traseul l-a „executat" pe o bicicletă de oraș, în numai 20 de zile, parcurgînd, în medie, cîte 300 km pe zi.

AUREL PALADE-URSU-coresp.

— Ehe, tinere! Se împlinesc 50 de ani de cînd mă jur în fiecare duminică să-mi tai mustața dacă mă mai prinde cineva pe stadion!!!

Desen de S. NOVAC

DE TOATE

● La... bătrînețe, așa cum s-a anunțat, Pierre Collard a stabilit un nou record al Franței la aruncarea greutății: 18,40. Un amănunt interesant în legătură cu acest atlet: în 1955, cînd a debutat în această probă, n-a putut realiza decît o aruncare de ...10 metri. Aviz... începătorilor: nu vă descurajați dacă nu ajungeți imediat la performanța visată!

● Sonny Liston nu vrea să-și piardă condiția fizică, în speranța că ar mai putea juca un rol în boxul mondial. Ca atare, „micul dejun" se compune din: două pahare cu suc de portocale, 4 ouă cu șuncă, o jumătate kilogram de mușchi în sînge, pepene, piersici. Atît. E vorba doar de... micul dejun.

● Casa de filme „Paramount" intenționează să turneze un film avînd ca subiect „Turul Franței". Principala interpretă feminină: Brigitte Bardot.